

ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ
Београд, Коче Поповића 9/III
Тел: + 381 11 262 51 31
office@fcs.rs; www.fcs.rs

Број: 03-1639

Датум: 10.07.2023.

На основу члана 18. Закона о кинематографији („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС), члана 39. став 1. тачка 17. Статута Филмског центра Србије бр. 03-1253 од 13. маја 2019. године, и Предлога Конкурсне комисије Филмског центра Србије за доделу средстава по Конкурсу за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2023. годину у категорији: *Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова* бр. 03-1586 од 03. јула 2023. године, Управни одбор Филмског центра Србије је на седници одржаној дана 05. јула 2023. године, донео следећу:

ОДЛУКУ

о додели средстава за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2023. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова

Члан 1.

УСВАЈА СЕ Предлог Конкурсне комисије Филмског центра Србије за доделу средстава по Конкурсу за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2023. годину у категорији: *Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова* бр. 03-1586 од 03. јула 2023. године, па се додељују финансијска средства следећим пројектима:

Редни број	Подносилац пријаве	Пројекат	Износ у РСД
1.	THIS AND THAT PRODUCTIONS	НАРОДНА ДРАМА Редитељка: Мирјана Карановић	49.852.500
2.	КИНЕМАТОГРАФСКА КУЋА	ПЕПЕО У БОЈИ Редитељ: Коста Ђорђевић	26.437.500

3.	ГЛОБОС АЛЕКСАНДРИЈА	НАШ ОТАЦ Редитељ: Хаџи-Александар Ђуровић	49.996.250
----	---------------------	--	-------------------

Члан 2.

ОДБИЈАЈУ СЕ пријаве поднете на конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2023. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова, и то:

	Подносилац пријаве	Назив пројекта
1.	TRACTOR PRODUCTION	НОСИО ЈЕ ЦРНУ ТРАКУ Редитељ: Немања Ђеранић
2.	SEE FILM PRO	БРИОНСКА ПРИЧА Редитељ: Арсен Антон Остојић
3.	ДЕЛИРИУМ ДОО	ШКАРТОВИ Редитељ: Срђан Драгојевић
4.	CONTRAST STUDIOS	ЧУВАР ИКОНЕ СВЕТОГ ЂОРЂА Редитељ: Ђорђе Станимировић
5.	РЕЖИМ	СОБА ЗА ДЕЧАКА Редитељ: Милош Аврамовић
6.	SET SAHIL FILMS	УСУД Редитељ: Стефан Малешевић
7.	ТИНОМИР СТАНИЋ ПРОДУКЦИОН	ПЕТПАРАЧКИ ЖИВОТ Редитељ: Горан Марковић
8.	HYPNOPOLIS	У СИГУРНИМ РУКАМА Редитељи: Ивица Видановић, Бранислав Јевић
9.	PELINI PRODUCTION	ПОСЛЕДЊИ МАНАСТИР Редитељ: Стојан Стојчић

10.	FROM NO CONNECTION	МЕД Редитељ: Дарко Николић
11.	БАНДА	СВЕТИ ИЗВОР Редитељ: Младен Ђорђевић
12.	100 STRONG PRODUCTION	ПРЕСУДА Редитељ: Иван Денић
13.	ART&POPCORN	ШТО СЕ БОРЕ МИСЛИ МОЈЕ Редитељ: Милорад Милинковић
14.	ВОКОКО FILMS	РУПА Редитељ: Марко Сопић
15.	CINNAMON FILMS	ОДЈЕК Редитељ: Ивица Видановић
16.	SERVIA FILM	КИКЛОПИ Редитељ: Милош Љубомировић
17.	FILM DISTRICT	ВРЕЛИ МЕСЕЦ Редитељ: Ненад Павловић
18.	BOSS TEAM	ЦИКЛУС Редитељ: Јелена Стојковић, Марко Јовичић

Члан 3.

По коначности ове Одлуке, Филмски центар Србије ће са добитницима средстава из члана 1. Одлуке закључити појединачне уговоре којим ће бити дефинисана динамика исплате, услови и начин коришћења додељених средстава, као и међусобна права и обавезе Филмског центра Србије и добитника средстава.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

На основу Одлуке Министарства културе број. 642-01-15/2023-05 од 03.04.2023. године, (у даљем тексту: „**Центар**“) расписан је и објављен, дана 05. априла 2023. године, у дневном листу „*Вечерње новости*“, као и на интернет страници Центра, Јавни конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2023. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова („**Конкурс**“).

Рок за доставу пријава на Конкурс истекао је 05. маја 2023. године. До истека рока за подношење пријава, поднето је укупно 21 пријава.

Конкурсна комисија (у даљем тексту: „**Комисија**“) доставила је Управном одбору Центра образложени Предлог за доделу средстава бр. 03-1586 од 03. јула 2023. године. У достављеном Предлогу Комисија је образложила критеријуме и начин оцењивања пројеката, дала образложено мишљење о пројектима који су предложени за подршку, те предложила да

финансијски буду подржана три пројекта. Истовремено, Комисија је у свом предлогу дала и образложено мишљење о пројектима за које сматра да не би требало да буду финансијски подржани од стране Филмског центра Србије.

Благовремене и уредне пријаве Комисија је анализирала у складу са критеријумима за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије утврђене Законом о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе ("Сл. гласник РС", бр. 105/2016 и 112/2017) и самим текстом конкурса.

На основу наведених критеријума, Комисија је предложила да се новчана средства доделе пројектима који у највећој мери испуњавају критеријуме за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, и то:

НАРОДНА ДРАМА

Сценариста: Бојан Вулетић

Редитељка: Мирјана Карановић

Продуцентска кућа: THIS AND THAT PRODUCTIONS

Дивергентни жанр, музички аспект, истраживање динамике града и села, приказ глувоће главне јунакиње Анке, авантуристички наратив, нескривени загрљај мелодраме, као и приказ интензивне љубави одиграли су пресудну улогу у одлуци да комисија подржи "Народну драму" редитељке Мирјане Карановић (сценаристе Бојана Вулетића, према истоименој драми Олге Димитријевић) која, у односу на свој међународно успешни дебитантски филм, показује сада и свестраност и спремност да помера уметничке границе и прикључи се савременим трендовима у европском филму.

„Народна драма“ се препознаје као универзална прича о људским правима и родним улогама, о редефинисању позиције жене у савременом друштву, остваривању права личне слободе упркос ригидном, традиционалистичком и патријархалном руралном окружењу и упркос укоревеним патријархалним вредностима у самој главној јунакињи чије емотивно путовање, у пределе откривања сопствене сексуалности, „кривице“ и „срамоте“, пратимо кроз овај филмски пројекат.

Чланови комисије препознали су пројекат као прави „женски филм“, повлачећи паралеле много више са култним филмом „Телма и Луиз“ него ли са Кешишовим „Плаво је најтоплија боја“. Пројекат има велики потенцијал да допринесе оснаживању и представљању жена на великом екрану, а уједно и да буде позив на еманципацију свих људи и генерација.

Финансијска стратегија пројекта је убедљива са већ осигураним средстава за продукцију од чувеног француског фонда Cinema du Monde, као и средстава за развој MEDIA Kreativne Evrope. Верујемо да овај пројекат има потенцијал да очара публику, изазове снажне емоције и изврши значајан утицај како на домаћу, тако и на међународну фестивалску и биоскопску публику.

ПЕПЕО У БОЈИ

Сценаристкиња: Васја Станковић

Редитељ: Коста Ђорђевић

Продуцентска кућа: КИНЕМАТОГРАФСКА КУЋА

“Пепео у боји” је пројекат за четврти филм редитеља Косте Ђорђевића, сада већ доказаног, нарочито у домену нискобуџетног филма. Тако је замишљен и пројекат овог филма - скромно у смислу оквира продукције, који подразумева микро екипу и само пар недеља снимања. Међутим, као и у случају његовог претходног филма “Режи”, амбиције за истраживање комплексних емоција и порива ликова не мањка, што овом пројекту даје баланс који је комисију уверио да исти поседује потенцијал за један важан генерацијски филм.

Писци сценарија Васја Станковић и Коста Ђорђевић невероватно су вешто и са пуно разумевања из стварности откинули и кроз сценарио артикулисали један ћошак београдског ноћног живота. У њему један остављени младић и његов мачо wing man, обојица аутсајдери, тумарају у потрази за утехом и узбуђењем, да би, кроз дугу ноћ богату необичним сусретима, доживели катарзу, али и учврстили своје пријатељство.

Слику употпуњује планирана глумачка подела која се ослања на два глумца великих капацитета и растуће популарности, а изводивост предложеног ауторско-продукционог концепта обећавају директорка фотографије Бојана Андрић и продуцент Милош Ивановић, те историја сарадње коју имају са редитељем Костом Ђорђевићем.

НАШ ОТАЦ

Сценаристи: Хаџи-Александар Ђуровић, Љиљана Хабјановић Ђуровић

Редитељ: Хаџи Александар Ђуровић

Продуцентска кућа: ГЛОБОС АЛЕКСАНДРИЈА

Истинита прича која се бави веома важним актуелним друштвеним и социолошким проблемом, темом остављене, запостављене деце, која трпе због грешака и недостатка љубави својих родитеља, универзална је и разумљива свуда у свету.

Пројекат „Наш отац“ је и епска и лирска прича у славу породице, мотивациона и охрабрујућа, јер показује да је главна јунакиња и поред велике животне трагедије и драме као и преживљених

траума, ипак успела да се избори да има сопствену складну породицу и да оствари свој професионални и лични успех.

„Наш отац“ представља и екраназацију истоименог бестселера наше списатељице Љиљане Хабјановић Ђуровић, по драматуршкој конструкцији и по редитељском приступу неуобичајену и нетипичну за домаћи филм. Редитељ и сценариста Хаџи-Александар Ђуровић, који је са својим предходним кратким, документарним и дугометражним играним филмовима – нарочито са филмом „Света Петка крст у пустињи“ – показао нешто ново у нашој кинематографији, пре свега да поетски и уметнички филм може такође да има неочекивано велику и биоскопску и фестивалску публику, са пројектом „Наш отац“ показује пуну ауторску зрелост, нуди јасна редитељска решења, визију и коцепт будућег филма, као и његов визуелни и звучни идентитет.

Чланови Комисије сматрају финансијску стратегију овог пројекта реално изводљивом и уз уметничку вредност препознају и комерцијални потенцијал „Нашег оца“ као ауторског филмског дела.

Према мишљењу Комисије остали пријављени пројекти нису испунили, упоређујући их са предложеним пројектима, у довољној мери услове и критеријуме предвиђене Законом о кинематографији („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 105/2016 и 112/2017). С тим у вези, Комисија је дала и образложења за пројекте који нису предложени за подршку.

НОСИО ЈЕ ЦРНУ ТРАКУ

Сценариста: Страхиња Маџаревић

Редитељ: Немања Ђеранић

Продуцентска кућа: TRACKTOR PRODUCTION

Припадник ОСС-а у јесен 1944. спушта се падобраном у Србију са задатком да камером забележи мисију спасавања генерала Михајловића пред надлазећом Црвеном Армијом и домаћим комунистичким јединицама. Планирани филмски документ неочекивано постаје материјал правог хорор садржаја.

Иновативна идеја и потенцијално јако занимљив жанровски филм. Млада продукција и редитељ су свакако они од које наша култура очекује много и које Филмски центар Србије треба да подржава. Филм „Носио је црну траку“ биће екстравагантан акциони филм у found footage маниру. Комисија је друге пројекте претпоставила „Црној траци“ сматрајући да и сценарио и целокупан приступ имају још пуно простора за унапређење.

Позивамо ауторе да додатно раде на још неколико недовољно развијених пунктова овог машовитог конструкта - Где су Немци (и друге окупационе снаге)!? Како је снимљен звук? Да ли има додатних елемената совјетске цензорске "постпродукције"? За један потенцијално биоскопски филм прича треба превише времена да достигне жељену хорор температуру.

"Носио је црну траку" је филмофилска кокетерија са насловом чувеног вестерна Џона Форда, али без обзира на то и на наслову би могло да се поради. Комисија позива подносиоце ове пријаве да не оставе овај иновативни пројекат у стању у ком је предат на конкурс, већ да га унапреде са још филмских вештина које ауторима очигледно не недостају.

БРИОНСКА ПРИЧА

Сценариста: Арсен Антон Остојић

Редитељ: Арсен Антон Остојић

Продуцентска кућа: SEE FILM PRO

На Брионе, некадашње летовалиште председника Југославије, друга Тита, поводом отварања изложбе о познатим личностима које су посетиле острво стиже породица из Београда. Отац, Петар (63), је бивши високи омладински и комунистички функционер, мајка Лидија (55) позната певачица чија се каријера одавно угасила. Посета Брионима их подсећа да су некада били успешни и остварени, а да су данас обични грађани којих се скоро нико не сећа. По њима: губитници, нико и ништа.

Жеља аутора је да овај филм буде прича о гресима из прошлости, како личних, тако и друштвених који су обликовали будућност једне породице и утицали на распад Југославије. Међутим, сценарио „Брионска прича“ остаје само површна анализа несрећне Петрове породице, где очева прељуба са младом и сексулано веома слободном Анабел (20) која чак снима клипове за одрасле, делује као вештачки изазван догађај. Касније откриће да је Анабел можда његова кћерка зачета у летњој авантури са једном од конобарица на Брионима не изазива жељену катарзу ни главном јунаку, ни будућим гледаоцима.

Предуго се чека да се у овом филму било шта догоди, што је чест случај када се ради о догађајима из прошлости који знатно утичу на садашњост. У том смислу нејасна је и улога Софије Лорен која такође стиже на острво поводом изложбе. Можда би она требало да представља супротност главним јунацима као особа веома остварена у личном, професионалном и друштвеном смислу за разлику од главних јунака и земље у којој живе. Али, њено појављивање више делује као украс, а не органски део приче који унапређује радњу.

Нејасно је како и други бивши функционери нису на острву поводом изложбе. Можда би динамика њихових односа допринела појашњењу који су то греси из прошлости допринели њиховој и нашој суморној стварности. Овако, чини се да су прељуба и једна летња авантура

човека који је више тип него лик недовољни да разјасне теме које с правом интригирају значајног хрватског редитеља.

ШКАРТОВИ

Сценаристи: Срђан Драгојевић, Димитрије Војнов

Редитељ: Срђан Драгојевић

Продуцентска кућа: ДЕЛИРИУМ

Филм "Шкартови" редитеља Срђана Драгојевића замишљен је као последњи део трилогије у којој би овај филм правио друштво ремек-делима овог аутора из 90-их година - "Лепа села лепо горе" и "Ране".

Сходно томе, радња црне комедије надовезује се на несрећне догађаје са краја последње деценије прошлог века и спаја судбине неколико ликова са маргине распалог друштва у току једне мајске ноћи 1999. године, док НАТО по Србији просипа "паметне" бомбе.

То су Душан и Петар, усамљени неостварени тридесетогодишњаци; Данило, Петров брат, који очекује да његова неонацистичка организација буде примљена у међународну неонацистичку организацију; Ана, бивша стјуардеса, а сада порно глумица; Анин син Александар, који је у телепатској вези са "паметном" бомбом, те "паметна" бомба која егзистенцијално преиспитује своје ратне програме.

Овај пројекат је приликом неколико претходних конкурса наилазио на позитивне реакције комисије, а тако је било и овог пута, посебно због искорака који је аутор направио одређивши се да филм крене у смеру мјузикла.

Утисак комисије је, ипак, да музичке сцене још увек нису довољно разрађене и успешно уклопљене у структуру филма, а да мноштво ликова и линија приче чине да се читалац тешко повезује са ликовима на емотивном нивоу. Комисија је, због наведеног, на овом конкурс дала предност другим пројектима.

ЧУВАР ИКОНЕ СВЕТОГ ЂОРЂА

Сценариста: Радош Бајић

Редитељ: Ђорђе Станимировић

Продуцентска кућа: CONTRAST STUDIOS

"Чувар иконе Светог Ђорђа" је прича о сељаку Станоју, једном од последњих Срба који опстају у селима у близини административне линије са КиМ, у инат друштвеним, политичким и природним условима.

Сценарио који је написао Радош Бајић одише животом, пре свега због богатства детаља којима аутор у свакој сцени демонстрира своју блискост са миљеом у који је прича смештена и ликовима које прати. Уз то, сценарио краси и солидна структура и, што је најважније, одређена доза каспенса. Ипак, осим друштвене метафоре осликане у апсурду на примеру заштите медведа, утисак је да сценарио носи готово документарну причу, без узрочно-последичних догађаја који красе врхунску фикцију. Одумирање села и главног лика, као и зло које исијава непријатељ, су мотиви коју су претпостављени као такви и због тога је инвестиција читаоца и будућег гледаоца отежана.

Редитељ Ђорђе Станимировић истакао се претходим радом на телевизијским садржајима, пре свега режијом сјајног серијала "Преживети Београд", те показао да поседује извесни потенцијал. Међутим, како би Станимировићу "Чувар иконе Светог Ђорђа" био дебитантски дугометражни филм, а комисија није имала могућност да види његове краткометражне филмове, иста није имала основ да претпостави оправданост његовог избора за режију овог уметнички и продукционо веома амбициозног пројекта.

У документацији се наводи да је замишљено да пројекат произведе филм и серију са истом причом, што комисија, на основу досадашњег искуства домаће кинематографије, види као додатну отежавајућу околност за драматургију и монтажу будућег филма.

СОБА ЗА ДЕЧАКА

Сценариста: Ранко Божић

Редитељ: Милош Аврамовић

Процентска кућа: РЕЖИМ

Прича „Соба за дечака“ се на један изузетно леп и ангажован начин бави темом родитељства. То свакако ваља похвалити, нарочито у околностима где је то не само у кинематографији већ, чини се и у реалноме нам животу прилично запостављена тема, а понарочито у земљи где нема наталитета.

Редитељ Милош Аврамовић у својој редитељској експликацији, наводи следеће: „Оно што ме привукло у сценарију Соба за дечака је нешто управо супротно. Породица која се држи, породица која опстаје. Која жели више и недостаје јој оно кључно и основно везивно тикво, разлог због којег постоји, који јој даје потпуни смисао, а то је дете.“

Чини се, да постоји више аргумената за него против таквога виђења и става, али истовремено оно мириши и на опште место. Поред топлине и добре намере, људскости и елемената саосећања, пројекат поседује неколико мањкавости.

Пре свега на нивоу уверљивости, а онда и о правности исте Државе, чији орган (ФЦС) потенцијално има мисију да финансира филм попут овог.

Архетипски мотив „Палчића“ или „Пинокија“ не тражи одговоре на питања везана за правно-друштвену истинитост, али поменути филм у „класичном“ маниру и реалистичким приступом, свакако да. Ако је снага у универзалности приче, поставља се и питање временске измештености у никада превазиђене деведесете.

УСУД

Сценаристи: Стефан Малешевић, Јелена Јевтић

Редитељ: Стефан Малешевић

Продуцентска кућа: SET SAIL FILMS

У редитељској експликацији редитељ Стефан Малешевић добро осећајући тежину приче и опасности багателизације исте наводи следеће: “Оно што ме је највише привукло „Усуд“-у јесте изостанак баналне и директне поуке какву обично срећемо у народним приповеткама. Овде ништа није црно- бело и поставка омогућава читаоцу одређени ниво слободе у креирању сопствених закључака, баш као што ће бити случај и са овим филмом. Одувек ме је фасцинирао мотив главног јунака који постиже нешто незамисливо обичном човеку – упознаје бога судбине – само да би сазнао да ни тај бог не нуди одговоре, већ више наличи службенику са једноставним задатком.”

Заиста, чини се да је редитељ у праву, што управо и препоручује овај пројекат за веома озбиљно разматрање. Ипак, епохална недоследност чешће упућује на истраживачку индолентност или интелектуалну, малокрвност, него на стилску намеру.

Потенцијала за филм који осим аутентичности поднебља и завичајних елемената, тако и за апсолутну универзалност, без сумње свакако поседује.

Управо из разлога, вишеслојности и архетипске утемељености, овакав пројекат не сме имати елементе продукцијског дефицита амбициозности. Комисија предлаже овај пројекат изузетног потенцијала на даљу дораду која је више математичке него суштинске природе.

ПЕТПАРАЧКИ ЖИВОТ

Сценариста: Горан Марковић

Редитељ: Горан Марковић

Продуцентска кућа: TIHOMIR STANIC PRODUCTION

Осећајући се ништавно, непотребно и „раставши се од моћи живота“ Данко (око 65) бива обузет суицидалним мислима. У дугим разговорима са својим пријатељем, он се углавном бави смислом живота. Опседнут је Витгенштајном и могућности извршења самоубиства преко другог човека. Тек када се сусретне са криминалцима и дилерима из краја, Данко открива свој смисао. Могућност да им се супростави и буде убијен му се чини спасоносна. Али, обузима га и жеља да

криминалцима стане на пут. Свом пријатељу каже: Неко мора да предузме одговорност. Да, преузимање одговорности недостаје у многим сегментима друштва.

Оно што овом занимљивом и зналачки написаном сценарију недостаје је уверљивост. Питање је да ли би предуге дијалогске сцене комбиноване са акционим деловале убедљиво. Иако су стилизовани, дилери и криминалци делују наивно, нарочито у сусрету са Данком. Чини се као да је Данко сео у времеплов те се сусрео са „кримосима“ из седамдесетих и младом интравенозном наркоманком што је данас реткост. Или је та читава авантура само плод Данкове маште и не постоје никакви криминалци, никаква Беба у коју се заљубљује из потребе да се брине о неком и да некога спаси.

Дела Горана Марковића се морају читати с пажњом. Тако и ова студија о депресији, смислу живота и одговорности у друштву, како према себи и другима може имати биоскопски живот, ако аутор поради на вероватноћи и уверљивости која је особена за свако уметничко дело и која се гради не само на подражавању већ и елементима снова и фикције која је за сада доступна једино људском роду.

У СИГУРНИМ РУКАМА

Сценаристи: Бранислав Јевић, Милица Пилетић

Редитељ: Ивица Видановић, Бранислав Јевић

Продуцентска кућа: HYPNOPSIS

У београдском стану је пронађен леш и инспектор Петровић одлази на место злочина. Не зна се да ли је у питању убиство, самоубиство или несрећан случај. За почетак полиција покушава да пронађе особу која је са убијеном особом живела у истом стану. Распитујући се о станарима, инспектор Петровић открива љубавну причу Бориса и Миле, а потом одустаје од истраге јер нема убиства.

Почетак филма је вешто написан и обећава класичну истрагу у смислу „who done it“. Међутим врло брзо се одустаје од „кримића“ и филм се претвара у љубавни викенд роман. То значи да постаје површна љубавна прича о томе како је сиромашна, талентована и поштена девојка упознала ситуираног човека који је слабовид. Наравно они имају веома сличан доживљај света, навике и интересовања.

Као и заплет и ликови су површни, њихове емоције нису убедљиве, а дијалози самим тим не могу проистацати из ликова и не унапређују радњу. Пред нама је низ флешбекова сведока, испреплетаних и нагомиланих, а повремено није јасно које и чије сећање је у питању, јер за неке догађаје није могао знати нико сем Миле која је у коми и Бориса које те ситуације није могао да види јер је скоро слеп. Жена инспектора Петровића се лечи од рака и та линија заплета се чини сувишном.

Вредело би се позабавити озбиљнијом истрагом, открити инспектора Петровића као оштроумног, посвећеног и особеног полицајца, а љубавну причу Бориса и Миле учинити стварнијом или необичнијом.

ПОСЛЕДЊИ МАНАСТИР

Сценариста: Небојша Пајкић

Редитељ: Стојан Стојчић

Продукцијска кућа: PELINI PRODUCTION

Како аутори кажу "футуристички постапокалиптични вестерн", у коме дистопија упознаје православље, а игуманија Параскева подучава живопису Ли Брекет, ситуиран је у (не толико) имагинарно време у коме се на Косову води битка између "бандита" и руских добровољаца бајкера.

Када би овај жанровски филм био направљен достојно идеји на којој је заснован, то би свакако била посланица за праве љубитеље филма, ексцентрично искуство за нове генерације публике анестезиране артхаус помодарством и могућ заумни начин да се о важној теми комуницира са цивилизацијом у стадијуму у којем је. Комисија је међутим друге пројекте претпоставила овом, пре свега недовољно уверена да је оштра, дрска и веома потенцијала идеја у потпуности развијена у верзији сценарија који смо читали. Такође, чланови Комисије стичу утисак да продукција финансијска поставка не прати у потпуности потенцијал овакве идеје за филм (ту су чак и неке готово бизарне ставке попут хонорара редитеља), али пре свега комисија није уверена у компетентност редитеља за ову врсту филма, обзиром на досадашње радове, као и приложену експликацију.

Прављење филмова је свакако делатност која подразумева комплексне људске односе, као и спајање различитих ауторских проседеа и о томе не треба дебатovati, али комисија учтиво сугерише да не би било добро да маштовита премиса овог сценарија као филмски пројекат остане на нивоу развијености на ком је предата на овај конкурс.

МЕД

Сценариста: Маја Тодоровић

Редитељ: Дарко Николић

Продуцентска кућа: FROM NO CONNECTION

Захваљујући ведрини и оптимизму којим прича и сценарио зраче, пројекат "Мед" је у конкуренцији коју је имао на овом конкурсy представљао једну врсту освежења, а комисија је то једногласно препознала и поздравила. Уз то, треба истаћи и живахност интересантних ликова које је Маја Тодоровић вешто артикулисала. С друге стране, остаје утисак да конструкција приче

око мотива меда није у потпуности маскирана, па као да повремено оптерећује причу толико да се губи конекција са ликовима који је носе. Да ли због тога или других условности приче, емоција снажно заживи само на моменте.

Редитељ пројекта Дарко Николић написао је темељну и уверљиву експликацију, а предлаже и веома интересантну глумачку поделу за две главне улоге. Иако комисија цени успех редитељевог првенца "Једини излаз", није остала уверена да тај филм представља адекватну референцу и гарант изгледа и осећаја овог, предложеног филма. Уколико до тада не буде доступан неки нови рад редитеља, приликом евентуалне поновљене пријаве од помоћи би могла бити снимљена тест сцена, као јаснији показатељ стила будућег филма.

СВЕТИ ИЗВОР

Сценариста: Младен Ђорђевић

Редитељ: Младен Ђорђевић

Продуцентска кућа: БАНДА

У малом месту у Србији је пронађен чудотворни извор који наводно лечи оболеле. За власништво над извором се боре различити људи и удружења из различитих побуда. Углавном због похлепе јер је продавање лековите воде добар извор прихода. Све се завршава оргијастичним покољем и разношењем извора у ваздух.

Аутор Младен Ђорђевић наставља да доследно истражује тамну страну личности, сенку која нас обузима када не освестимо све своје потенцијале. Проблем сценарија лежи у нагомиланим линијама заплета које изазивају збрку и замагљују истраживање узрока и последица зла. Ту су преваранти, верујући, председник општине, црква, рудари који штрајкују, човек са посттрауматским стресом из последњих грађанских ратова у Југославији, девојка која не говори јер ју је оставио вереник, њени родитељи, естрадна певачица, бивши власник извора и власник кафане, рибари који експлозивом илегално лове рибу, истинољубиви дечак Илија са својим псом, верници, неверници и гомила народа која из различитих побуда посећује извор. Ту је и храм саграђен над извором и Владика који не следи Христов пут.

У сценарио су укључене и сцене сновивђена праведног дечака Илије кроз које пратимо измаштани мит о светом Архилију и његовом вуку. Сви они су ту као метафора или жртве ауторитарног и популистичког друштва у којем појединац нема избора сем да радикално и насилно разори спрегу похлепе и ирационалне вере. Што Илија и учини разневши извор експлозивом намењеним илегалном улову рибе.

Пратећи све те линије заплета, аутор занемарује развој ликова и посеже за типовима, тако да се исцрпљује у нагомилавању сцена које свака за себе осликава идеју, али заједно чине дисхармоничну целину. Чак је и синопсис филма затрпан објашњавањем ликова, а не причањем

приче. Верујући у аутора, очекујемо не поједностављену, већ прочишћену причу и узбудљиво раскринкавање зла како у нама самима тако и око нас.

ПРЕСУДА

Сценаристи: Драгољуб Стојковић, Балша Лабовић, Стефан Андрејић

Редитељ: Иван Денић

Продуцентска кућа: 100 STRONG PRODUCTION

Дугогодишњи судски референт Родољуб-Пања (50), зет неправичног, подмитљивог и строгог судије, одлучи да организује лажно и фарсично суђење злом извршитељу Душанићу, познатијем као Душа. Уз помоћ његове мајке и четири бескућника Душа бива осуђен на смрт ако се не покаје. Срећом прича има срећан крај; уплашени и уцењени Душа бива преваспитан и више сиротињу не избацује из њихових домова.

Веома привлачна и друштвено ангажована прича написана са намером да буде комична. Проблем је што почетак и неки делови сценарија нису у жанру комедије. И што је прави почетак овог филма сцена у којој породици са више малолетне деце Душа одузима кућу иако им је то једини дом који имају.

Сцене суђења су прецизне, фарсичне, једино би требало боље профилисати бескућнике који сачињавају пороту. Шум је и линија заплета око Јулије, Пањине супруге. Није баш најјасније зашто она фалсификује позната уметничка дела српских сликара и учествује у превари неуких купаца. У сваком случају, ова комедија би била велико освежење домаћег биоскопског репертоара.

С друге стране, Иван Денић је познат као одличан сценограф, али је већина чланова ове Комисије мишљења да он нема одговарајућих филмова које је режирао и који би нам га препоручили као редитеља дугог, играног филма. У том смислу било би корисно да режира неколико кратих играних филмова, јер рад на наведеним ТВ серијама није довољна препорука.

ШТО СЕ БОРЕ МИСЛИ МОЈЕ

Сценариста: Милорад Милинковић

Редитељ: Милорад Милинковић

Продуцентска кућа: ART&POPCORN

Биографски филм из епохе, прича о политичким интригама и атентату, смештена у последњих седам дана живота Михајла Обреновића. Поетски крај ослања се на познату елегичну песму по којој је филм и насловљен.

За разлику од већине пројеката где треба замишљати како би филм изгледао, "Што се боре мисли моје" је већ снимљен, тако да је комисија имала прилику да погледа прву руку монтаже (без шпике, тонске обраде, колор корекције и др...). Обзиром на реномираног продуцента, сценаристу и редитеља, комисија је очекивала више.

Да је комисији на располагање стављен неограничен буџет свакако не би било дилеме да се подржи суфинансирање овог филмског уратка. Ипак комисија је средства претпоставила другим пројектима уз наду да ће и филм и серија о Михајлу Обреновићу бити ускоро завршени. Можда није на одмет рећи да је комисију на извештан начин одбила нека врста телевизијског проседеа и релативно млак и недовољно сериозан приступ једној од најзначајнијих личности српске историје. Доста тога је покушано да се исприча и објасни у овој релативно камерној историјској драми, а добијамо још једно "боље икако него никако" обрађено поглавље наше историје

РУПА

Сценариста: Филип Грујић

Редитељ: Марко Сопић

Продуцентска кућа: ВОКОКО FILMS

Петар (42) се после десет година враћа у Београд да освети смрт своје сестре. Њен убица, Младен (40), управо излази из затвора. Петар ни не слуги да прави убица његове сестре није човек којег жели да убије, већ његова супруга, Беба (35).

Одлична прича, веома компликовано испричана са великим драматуршким пропустима. Предуг увод у којем заправо не сазнајемо ништа о Петру сем да воли младе и лепе жене и да је возач камиона у Шведској. Док се у синопсису инсистира како Петар тајно прати Младена, у сценарију та потеря скоро да не постоји. Превише пажње је усмерено на Петров покушај да заведе рецепционарку хотела у Београду у којем је одсео. Такође прекасно бивамо упознати са околностима несрећног догађаја који је проузроковао смрт Петрове сестре.

Потенцијално одличан филм о ненамерном убиству које као сваки трагичан догађај разара појединце и породице и који би могао да буде савршен пример анализе како кривица и жеља за осветом разарају људе. И опомена да акцију и индивидуацију не би требало заменити емоцијама и кајањем. Још један филм о прошлости која прогони главне јунаке и којем је потребна озбиљнија драматуршка разрада са сценама које од јунака граде ликове, а не типове и које учинковито унапређују радњу.

ОДЈЕК

Сценаристкиња: Ивана Дарсон

Редитељ: Ивица Видановић

Продуцентска кућа: CINNAMON FILMS

Млади брачни пар, Милосав и Соња десетак година се труде да се остваре као родитељи. Милосављева мајка је одувек била против тог брака, не спомињући клетву која је бачена на њихову породицу још крајем Другог светског рата, јер је њен муж издао партизанима свог кума.

Занимљивља прича, још једна од оних у којој догађаји из прошлости коче садашњост и будућност. Предуга експозиција и касно увођење догађаја из прошлости који прогоне јунаке, знали они то или не.

Ово би био добар ТВ филм који раскрива образце патријархалног друштва и објашњава да клетва утиче само на оне који верују у њу. Међутим, у сценарију постоји доста сувишних сцена које нас повремено удаљавају од циља откривања мрачне тајне. Требало би у фокус ставити главну јунакињу, Соњу, одлучну да се оствари као мајка и да са својим мужем живи у складу, неоптерећена захтевима околине. Она је један модеран лик, неко ко је способан да допринесе прогресу своје породице и друштва.

Сценарио би требало преуредити, вештије преплићући прошлост и садашњост не би ли сама прича постала општеразумљивија и ослобођена сцена које је коче. Такође, недостаје лик који не верује у клетве и сматра их будалаштинама. Тако би се сукоб садашњости и прошлости прочистио и понудио нам пунији доживљај стварности.

КИКЛОПИ

Сценаристи: Борис Гргуровић, Abdelarheem Kherawi

Редитељ: Милош Љубомировић

Продуцентска кућа: СЕРВИА ФИЛМ

Киклопи су, како се у пријави каже, road movie комедија, уједно и драма о одрастању. То је прича о путовању једног младића на одслужењу војног рока у Југословенској народној армији и наредника алкохоличара од Ниша до Словеније. Наиме, војник вози наредника на лечење од алкохолизма.

Овај "road" филм из епохе, времена док је постојала Социјалистичка федеративна република Југославија, чија радња се дешава пре тридесет седам година је изузетно одговорно и пажљиво припреман и развијан. Пројекат је био препознат на другим конкурсима и добио неку врсту смерница за даљи развој које су аутори испоштовали и унапредили сценарио, о чему детаљно

обавештавају у својој пријави. Ипак, мишљења смо да постоје други, релевантнији пројекти који имају веће шансе за комуникацију са биоскопском и/или фестивалском публиком.

Ова комплексна психолошка драма и покушај дубинске социолошке анализе једног периода бивше државе делује значајно, али и застарело, јер нису понуђени драматуршки захвати који би је повезали са данашњим тренутком. Питање је и колико проблема са собом носи реализација поменуте епохе и да ли је успешно изводива. Жао нам је што нисмо у ситуацији да подржимо овакву групу преданих, педантних и амбициозних аутора, какви су окупљени на Киклопима.

ЦИКЛУС

Сценаристкиња: Јелена Стојковић

Редитељка: Јелена Стојковић

Продуцентка кућа: BOSS TEAM

Амбициозно замишљен пројекат, који фаворизује жанр хорор филма и мотиве домаће аутентичности. Редитељка и сценариста Јелена Стојковић, је своју конкурсну документацију приложила, са потребном систематичношћу и озбиљношћу.

Кроз ликове и амбијенте је јасна интенција о „промоцији“ аутохтоних вредности поднебља. Свакако је похвале вредна и намера да се допринесе фонду и напослетку већој популаризацији поменутог жанра.

Комисија је као благи недостатак овог пројекта издвојио пре свега дефицит јасности самог сценарија. Епохална недоследност, скокови у времену само доприносе помањкању разумљивости приче, а истовремено су веома плодно тле за разне грешке са уочљивим елементом аматеризма. Мотив „деведесетих“ је до те мере „потрошено“ време у сваком смислу, да је тешко одгонетнути на који начин ће у случају филма „Циклус“ моменти поменуте декаде бити на бенефит. Препоручује се пре свега дорада сценарија, а остали продукцијски елементи ће већ природно следити датости јасне и чисте приче.

ВРЕЛИ МЕСЕЦ

Сценариста: Ненад Павловић

Редитељ: Ненад Павловић

Продуцентска кућа: FILM DISTRICT

„Врели месец“ („Luna caliente“) аргентинског писца Мемпа Ђардинелија, објављен 1983. године у Мексику у којем је аутор тада био у избеглиштву. Роман је о страсти између одраслог мушкарца и малолетнице која постаје опсесија и резултира злочином, док су у позадини вишеслојне приче политички немири и тензија која мора негде експлодирати.

Према овом Ђардинелијевом роману о „аргентинској Лолити“ снимљена су већ два филма: „Luna caliente“ („Врели месец“) 1985. године у режији Роберта Дениса и „Luna caliente“ („Врели месец“) 2009. године у режији шпанског редитеља Висентеа Аранде. На основу овог романа свој сценарио и пројекат заснива и аутор Ненад Павловић, препознајући као један од главних покретача ове приче педофилију и назначујући актуелност ове теме у 21. веку „обзиром на све већи пораст заступљености дечије порнографије преко интернета“, наглашавајући да ће „експлицитност еротских сцена присутних у сценарију у самом филму бити сведена на конвенционалне мере“ и да ће „сва детаљност таквих сцена у самом филму бити надомешћене визуелним решењима“.

Како филмска адаптација Ђардинелијевог романа са собом носи многе замке, што се показало и у случајевима Денисовог и Арандеовог филма, чланови Комисије предлажу редитељу, Ненаду Павловићу додатни рад на разради сценарија за замишљени „хичкоковски“ трилер са елементима фантастике и хорора.

Разматрајући образложени Предлог Комисије у погледу критеријума за оцену пријава и висине средстава која се додељују сваком од пројеката, Управни одбор Центра је нашао да је Предлог Комисије у свему у складу са Конкурсом и релевантним позитивним прописима Републике Србије, као и складу са буџетским средствима опредељеним за Конкурс обезбеђеним од стране Центра.

Имајући у виду наведено, а у складу са чланом 18. Закона о кинематографији („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС), Управни одбор Центра је оценио да Предлог треба усвојити у целости и одлучио као у изреци ове Одлуке.

Упутство о правном средству:

Против ове Одлуке може се поднети жалба Министарству културе и информисања Републике Србије, а преко Центра у року од 15 дана од дана доношења ове Одлуке.

За Управни одбор Филмског центра Србије

Мирослав Лекић,
председник Управног одбора